

Adoption & Samfund

Medlemsblad for Adoption & Samfund | Nr. 1 | Januar 2011 | 35. årgang

Læs i dette nummer:

En rejse tilbage til 2002 | Uddannelse i at give børnene en fair start
Vælg den gode institution | Hvis vi skal forstå hele billedet ...

INDHOLD

Leder: Mere reklame for adoption	3
Henrik Lund: En rejse tilbage til 2002	4
Sangkonkurrence	7
Anne Marie Andersen: „Hvis vi skal forstå hele billedet skal det være gennem børnenes øjne – ikke gennem vores ...“	8
Adoptionsprisen	11
Elisabeth Barfod Carlsen: Vælg den gode institution.	12
Niels Peter Rygård: Uddannelse i at give børnene en fair start	14
Landsmøde 2011	16
Nyt fra lokalforeningerne.	19
Lokalforeninger og landegrupper	22
Rådgivningsguide	23
Kalender	24

KOLOFON

Redaktion:

Hovgårdsparken 53
2670 Greve
bladet@adoption.dk

Redaktionsmedlemmer:

Heidi Senderovitz 60 72 90 05
Hovgårdsparken 53 (kontakt efter 19)
2670 Greve

Anne-Louise
Linnemann Bech 39 61 03 61
Enighedsvej 49B
2920 Charlottenlund

Tina Johansen Krogh 35 43 02 16
Borgmester Jensens allé 22, st. th.
2100 København Ø

Anne Marie Andresen 38 79 97 35
Raunstrupvej 6 (kontakt 17-19)
2720 Vanløse

Lykke L. Pedersen 45 85 12 79
Brede 65
2800 Kgs. Lyngby

Karina Ahm 31 33 28 38
Hobrogade 13, 4. tv. (kontakt efter 18)
2100 København Ø

Ansvarshavende for dette nummer:

Anne-Louise Linnemann Bech

Medlæser:

Heidi Senderovitz

Grafisk produktion:

Eks-Skolens Trykkeri ApS 35 35 72 76

Oplag: 4.300 stk.

Adresseændring, udmeldelse m.v. bedes
meddelt medlemsadministrator på e-mail
medlemsadm@adoption.dk.

Abonnement kr. 375,-
Medlemskab inkl. blad kr. 375,-
Annoncepris Kr. 10,- pr. spaltecentimeter.

Bladet modtager altid gerne billeder.
Hvis man ønsker fotografens navn nævnt,
skal det anføres. Husk at oplyse om navn,
adresse, motiv, afgiverland og tidspunkt.
Bladet (inklusive billederne) lægges altid
efterfølgende på www.adoption.dk.

Artikler i bladet udtrykker forfatterens
synspunkter og ikke redaktionens eller
foreningens.

Bladet udkommer i februar, april, juni,
september, oktober og december.

*Forsiden: Solvei er gået ud i det tidlige forår.
Solvei er 4 år og er født i Kina.*

**DEADLINE NÆSTE NUMMER:
10.03.2011**

Adoption & Samfund

Foreningstelefon:
Hjemmeside:

65 92 00 18
www.adoption.dk

HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Michael Paaske
Klanghøj 47
8670 Låsby
michael.paaske@adoption.dk
65 96 05 21 (priv.) / 29 48 53 06 (mob.)

Næstformand:

Paul K. Jeppesen
Granparken 165
2800 Lyngby
paul.k.jeppesen@adoption.dk
27 29 34 61 (priv.) / 32 83 05 08 (arb.)

Sekretær:

Carl Erik Agerholm
Teglvej 4, Frifelt
6780 Skærbæk
carlerik@fam-agerholm.com
74 75 73 65

Bestyrelsesmedlemmer:

Marianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4.
1800 Frederiksberg C
marianne.ostergaard@adoption.dk
33 22 95 53

Lisbeth Mogensen
Paradisvej 4, Ulborggård
6990 Ulfborg
lisbeth.mogensen@adoption.dk
97 48 19 29 / 24 46 16 99 (mob.)

Jørn K. Pedersen
Prangerager 38
7120 Vejle Øst
joern.k.pedersen@adoption.dk
60 82 04 35

Bente Pedersen
Assensvej 52, st. th.
5750 Ringe
bente.pedersen@adoption.dk
62 62 20 51

Lene Borg
Tveje-Merløse 2B
4300 Holbæk
lene.borg@adoption.dk
59 43 92 01

Jens Damkjær
Vestre Fasanvej 53
8410 Rønne
jens.damkjaer@adoption.dk
40 83 41 93

Sidsel Babette Johansen
Engloden 8
8320 Mårslet
sidsel.babette.johansen@adoption.dk
86 78 27 22

Jette Kristensen
Solbakken 25
6933 Kibæk
jette.kristensen@adoption.dk
97 19 16 43

Suppleanter:

Inge Strandby Jensen
Nedergade 29D, st. tv.
5000 Odense C
inge.strandby.jensen@adoption.dk
66 19 16 09

Rie Østergaard
Holbælvej 16
7400 Herning
rie.oestergaard@adoption.dk
97 22 12 87

Charlotte Christensen
Gl. Ringkøbingvej 1A
7400 Herning
charlotte.christensen@adoption.dk
97 21 18 78

Kasserer (valgt uden for HB):

Ellen Larsen
Glenstrup Søvej 15
8990 Fårup
kasserer@adoption.dk
86 45 26 32

Medlemsadministration:

Adoption & Samfund
Medlemsadministrationen
Skibbroen 6,2. – Postboks 13
6200 Aabenraa
medlemsadm@adoption.dk
74 62 77 17

Mere reklame for adoption

Gennem nogen tid har vi hørt, at der er alt for mange ansøgere til alt for få børn. Og derfor bliver ventelisterne så lange.

Men er det nu helt rigtigt? Situationen er vel snarere den, at der fortsat er alt for mange børn på verdensplan, der lever uden forældrekontakt. FN anslår faktisk tallet til at være flere end 140 millioner børn! Det er helt uacceptabelt!

Vi kan selvfølgelig ikke adoptere dem alle, det ville være i strid med Haager-konventionen og FN's konventioner, og det vil være manglende respekt i forhold til den biologiske familie. Men det kan konstateres, at en stor andel af disse mange børn ville kunne få en familie gennem at blive adopteret til en familie i fødelandet eller en familie i et andet land. For en stor del af disse børn ville en adoption være det bedste.

Der adopteres i øjeblikket ca. 400 børn om året til Danmark. Det svinger lidt i disse år, sådan cirka mellem 300 og 500 i runde tal. Det lyder ikke af meget, og det mener vi faktisk også er alt for få.

De formidlende organisationer fortæller, at der er plads til flere ansøgere, specielt på visse landes ventelister er der rigtig god plads, mens andre fortsat oplever en stor tilstrømning og dermed en ophobning af ansøgere.

Der er også derfor behov for meget mere opmærksomhed og bevågenhed på adoption som en fuldt ud lige så god måde at stifte familie på. Vi foreslår derfor, at der sættes ind med oplysningskampagner og information, måske endda decideret reklamer, for adoption.

Gennem målrettet information og oplysning kan man også imødegå mange myter og misforståelser, bl.a. at det er meget svært at blive godkendt til adoption. Tallene viser nemlig, at det fortsat er få, der får afslag.

Vi vil i foreningen arbejde videre med at udbrede kendskabet til adoption som en (lige så) god måde at stifte familie på. Vi vil også snakke med vore samarbejdspartnere nationalt og internationalt om, hvordan vi i fællesskab eventuelt kunne indgå et tættere samarbejde om dette.

Hjælp os med at sprede budskabet: Det er godt og givtigt at adoptere et barn!

*Michael Paaske
Landsformand*

OBS: Andetsteds i bladet indkaldes forslag til Adoptionsprisen, vi håber at modtage gode forslag fra jer.

En rejse tilbage til

2002

Den 20. juni 2010 klokken 4.30 holdt en af vores gode venner Mette i indkørslen med sin rummelige „postmand-per“ bil. Det gjorde hun også i 2002, da vi skulle hente David i det centrale Amazonas i Peru. Eneste forskel fra 2002 til 2010 var, at det dengang var februar med en halv meter nyfalden sne i Danmark, mens det var højsommer i Peru. Denne gang rejste vi fra den danske sommer til den Peruanske vinter, hvor vi kom til at opleve minusgrader i juli.

Af Henrik Lund, far til David fra Peru og forfatter til *Hvor kommer DU fra?*

Turen var planlagt gennem et stykke tid. Allerede i 2005 etablerede vi en undergruppe af Perugruppen med det ene formål at spare op til en fælles rejse til vore børns oprindelsesland. Undervejs forlod nogle gruppen, og andre kom ind, og vi endte med at være fire familier, der tog af sted til Peru nogenlunde samtidig i juni 2010.

Alt bestilt hjemmefra

Vores lille familie, Annegrethe, Henrik og David på tolv år, rejste sammen med Mariann og Steen, der har Maria Isabel på elleve år fra Ayacucho. Senere mødtes alle fire familier i Puno ved Titicacasøen. Der var flere formål med turen: Først og fremmest skulle vi besøge vores børns børnehjem, senere skulle vi være ærke turister i det land, vores børn kommer fra. Vi skulle se de flotteste steder, og de skulle gerne komme hjem til Danmark og være lidt mere stolte af deres oprindelsesland, end de var før. Og det lykkedes!

Flyveturen var lang og træls. Vi fløj fra København til Atlanta i USA og herfra til Lima. Cirka et døgn senere landede vi i Lima. Al transport var bestilt hjemmefra. Internettet betyder en verden til forskel, og det er meget nemmere nu at rejse i lande som Peru. Meget nemmere end for bare otte år siden. I Lima blev vi hentet i en minibus og kørt til vores foretrukne hotel El Patio i Miraflores. Her boede vi et par dage, var som turister skal være og købte de første souvenirs og spiste på de gode restauranter, vi kendte fra de andre gange, vi har været i Lima. Når man holder sig til Miraflores og lignende områder, er Lima på mange måder blevet en tryk og hyggelig by.

Besøg på det første børnehjem

Endelig oprandt dagen, hvor vi skulle rejse mod det første børnehjem. Det var Davids børnehjem i Yarinacocha ved Pucallpa. Flyturen fra Lima til Pucallpa tager kun lidt over

en time, men det er som at rejse et godt stykke tilbage i tiden. Hvor Lima efterhånden er en moderne storby de fleste steder, er Pucallpa en jungleby på godt og ondt. Byen har sine flotte huse, men de kan tælles på én hånd. Resten er huse og barakker opført efter de forhåndenværende materials principper.

Det har været Davids ønske i de sidste par år at besøge børnehjemmet. Det har ikke

Vi var heldigvis meget velkomne, og det viste sig, at Davids plejemor Marina var på arbejde. Hun var ganske uforberedt på at møde David, der nu som tolvårig var vokset hende over hovedet.

været helt nemt at få ham til at sige, hvad han gerne ville der, men det var især noget med at „se dér hvor jeg sov, lugte hvordan der lugter og føle stedet“. Det var bestemt grund nok for os. David var knap fire år, da vi fik ham på børnehjemmet. Han kan muligvis huske en lille bitte smule, men de fleste erindringer, har han fra de mange billeder, vi har kigget på igen og igen. Så det var en spændt dreng, der ikke rigtigt vidste, hvor han skulle gøre af sig selv, mens vi ventede på de to taxaer, der skulle bringe os derud.

Mødet med en plejemor

Efter at have forklaret os på vores mangelfulde spanske ved porten fik vi efter et stykke tid lov til at komme ind og vente inden for den store solide jernport. Heldigvis var der en ansat, som kunne lidt engelsk, og vi kunne forklare vores formål med at komme. Vi havde skrevet brev og maillet (på spansk) hjemmefra om, at vi gerne ville komme på besøg, og vi havde også fået svar om, at vi var meget velkomne, men det var

Marina gæster David efter otte år. Han er vokset sin tidligere plejemor over hovedet.

der ingen, som havde kendskab til lige den dag!

Vi var heldigvis meget velkomne, og det viste sig, at Davids plejemor Marina var på arbejde. Hun var ganske uforberedt på at møde David, der nu som tolvårig var vokset hende over hovedet. Hun kunne kende ham lige med det samme, og det var fantastisk at opleve både hende og David. En meget genert dreng og en plejemor, der ikke kunne andet end at beundre den lille dreng, hun sagde farvel til for over otte år siden. David rødmede op til begge ører, og Marina fik tårer i øjnene. Hun var, ud over at hun kunne se, at han havde det godt, glad for, at han stadig havde sine smilehuller og charmerende smil.

Genkendt på smilehullerne

Vi fik en rundvisning på børnehjemmet og i skolelokalerne, hvor læreren var ved at rydde op, selvom det var helligdag. Alle børn – små

Skolelæreren kunne genkende David på hans smilehuller.

Maria Isabel og David kan næsten ikke sidde ved klassens skoleborde.

som store – har opgaver i skolelokalerne, og lærerinden kunne også huske David. På smilhullerne! Hun huskede også, at han hed Carlitos, da han boede på børnehjemmet, og gensynet vakte stor glæde hos hende.

Efter at have besøgt et par af de små beboelseshuse så vi fælleskøkkenet, hvor der duftede dejligt af suppe og kylling. Vi blev rigtig sultne. Vi kunne se på David, at her var en af de ting, han kunne genkende – fællesrummet, duften og de kæmpestore gryder i køkkenet.

Vi blev bekræftet i, at Davids børnehjem, trods at det er meget, meget fattigt, lægger stor vægt på, at børnene skal have det godt og en god voksenkontakt. Der øses af stor kærlighed fra de ansatte til de mange børn.

En brik faldt på plads

Vi kom også til at møde Patricia, som er et par måneder ældre end David, og som derfor bor på børnehjemmet endnu. Børn over fire år bliver ikke bortadopteret fra det børnehjem, og vi fik David, da han var tre år og elleve måneder. Hun virkede rigtig glad for at se David, selvom vi også sporede en vis mistrøstighed i hendes ansigt. Der herskede ingen tvivl om, at hun lige dér tænkte på, hvordan det ville have været for hende at blive adopteret.

Efter at have været på børnehjemmet hele formiddagen udtrykte David, at det var fint med ham, hvis vi kørte tilbage til hotellet. Vores tolk forklarede, at vi var velkomne igen dagen efter, hvor David kunne møde flere voksne, der kendte ham. Men det havde han ikke rigtig lyst til, og det var vores klare fornemmelse, at han havde fået sit ønske opfyldt, og at en brik var faldet på plads i hans liv.

Efter en frokost af pandekager med syltetøj skulle det hele bearbejdes på hotellet. Det skete med en blød blyant i tegnebogen. To rigtig flotte tegninger senere måtte vi

love David, at de ville blive kopieret, når vi kom hjem, og at originalerne skulle sendes til børnehjemmet.

Det var en mærkbar anden dreng, vi havde efter det besøg. En vis selvsikkerhed og en moden ro indfandt sig i ham, og han så at sige voksede lige en kende. Selvom man ikke kan kigge ind i sit barns hoved, så stod det lysende klart for os, at det var et meget, meget vigtigt besøg for David.

Maria Isabel var ikke specielt interesseret i at besøge det børnehjem, hun kom fra. Hun sagde flere gange "hvad skal jeg dér? – jeg kan jo ikke huske noget derfra!" Men en telefonsamtale med hendes farmor dagen før det planlagte besøg fik hende endelig overtalt.

Farmor hjalp i telefonen

Nogle dage efter rejste vi familier til Ayacucho, hvor Maria Isabel kommer fra. Hun var ganske lille, da hun blev adopteret af Mariann og Steen. Maria Isabel var ikke specielt interesseret i at besøge det børnehjem hun kom fra, og der måtte en del overtagelse til. Hun sagde flere gange „hvad skal jeg dér? – jeg kan jo ikke huske noget derfra!“ Men en telefonsamtale med hendes farmor dagen før det planlagte besøg fik hende endelig overtalt. Farmor ville *meget gerne* vide, hvordan Maria Isabel oplevede børnehjemmet, og nogle gange er bedsteforældrenes ønsker vigtige.

Livshistorie i billeder

Dagen for besøget på Maria Isabels børnehjem oprandt. Marisol, som familien kendte fra dengang for elleve år siden, da de fik Maria Isabel, havde været behjælpelig med

kontakten til børnehjemmet, og alt var arrangeret.

Familien Jensen og os andre tre fik en varm velkomst og blev vist rundt på det kristne børnehjem, som i modsætning til Davids børnehjem var meget stort og drevet af nonner. Mødet her var også en positiv oplevelse, og vi fik en grundig rundvisning i de forskellige børnegrupper, skolestuer og opholdsarealer. Børnene havde det godt, de fysiske rammer var gode, og der var masser af kærlighed fra de ansatte til børnene.

Maria Isabel forærede børnehjemmet sin livshistorie fortalt i billeder, som blev studeret nøje. Bagefter var hun rigtig glad for, at hun lod sig overtale til besøget, og ligesom med David kunne vi mærke et mere modent ungt menneske, som efter at have fordøjet de mange indtryk kunne fortsætte sit liv som dansker født i Peru.

Alle mødes

Nogle dage efter gik turen videre til Arequipa, Cusco og Puno. I Puno mødtes vi alle fire danske familier (otte voksne og seks adoptivbørn) for at udveksle erfaringer fra besøgene på børnehjemmene. Det var helt fantastisk, og både børn og voksne var rigtig glade for at se hinanden. Slutningen af vores tilbagerejse blev en ferieuge i Puno med tur på Titicacasøen, hvor vi besøgte en sivø, den store ø Taquile og de fantastiske gravtårne Silustani.

Alle taler om turen som noget af det mest fantastiske, de har oplevet i mange år. Børnene har hver især haft en time i deres klasser, hvor de har fortalt, vist billeder, tøj og souvenirs frem fra Peru. Og nu ved både deres kammerater og de selv lidt mere om, hvor de kommer fra. ■

Maria Isabel viser sit liv i billeder på børnehjemmet.

Alle fire familier er samlet ved Silustani i Peru.

Sebastian på 11 år og Maria på 9 år, begge født i Fana i Colombia, har bygget sig en lækker snehule.

Noah Wu, født i Sydkorea, er helt koncentreret om at se Lille Nørd.

SANGKONKURRENCE

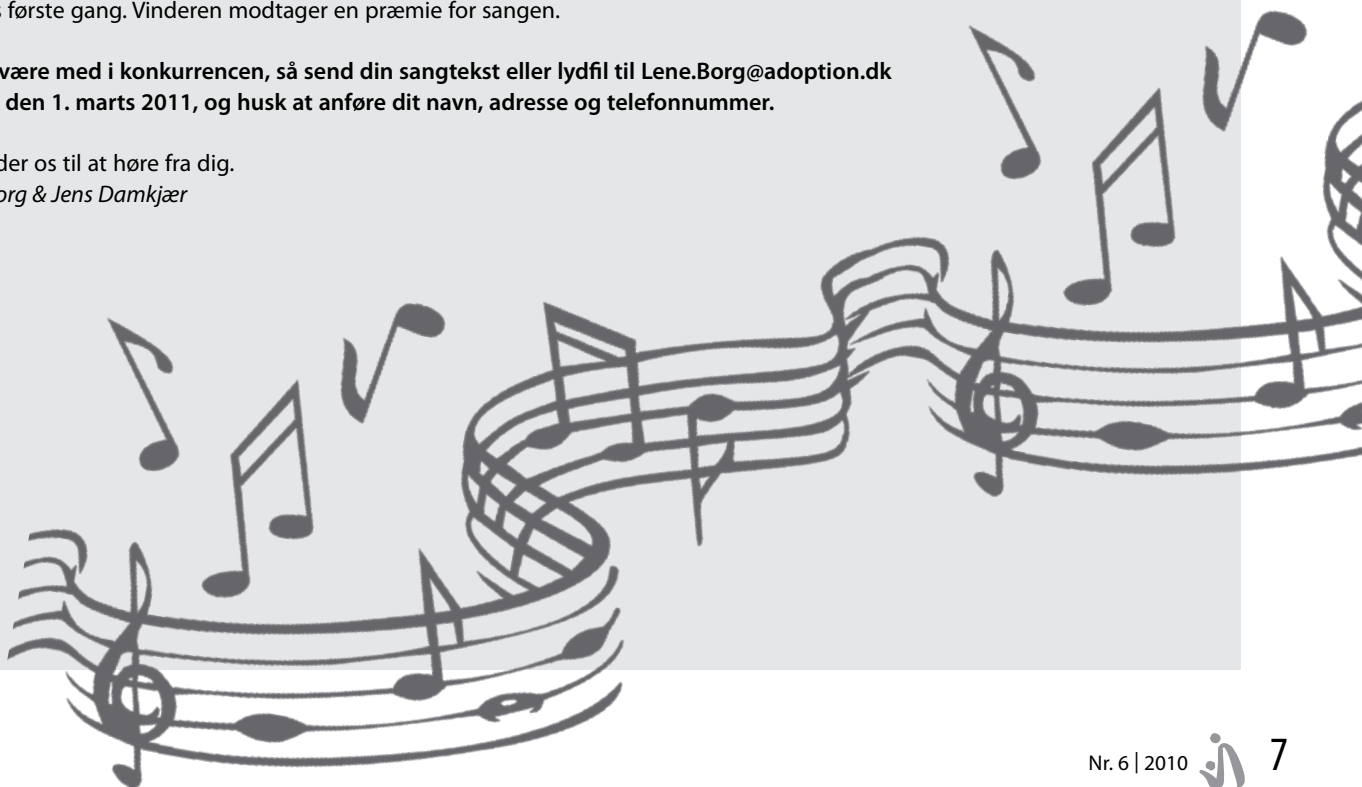
Foreningen Adoption & Samfund skal have en sang, som vi kan synge, når vi mødes til landsmøder og landsgeneralforsamlinger. Så er du god til at skrive sange, er det lige dig, vi har brug for!

Du er naturligvis velkommen til selv at komponere musikken til sangen, hvis du har de evner. Du må også gerne skrive sangen på en kendt melodi, hvis reglerne overholdes, så vi ikke skal betale afgift til KODA. Ønsker du at skrive en sang på en kendt melodi, så kontakt Lene Borg (Lene.Borg@adoption.dk) for at få en liste over melodier, der ikke er belagt med KODA-afgift. Dommerpanelet består af Lene Borg og Jens Damkjær fra hovedbestyrelsen.

Vinderen bliver offentliggjort på landsmødet den 2. og 3. april 2011 på Dalum Landbrugsskole i Odense, hvor sangen skal synges første gang. Vinderen modtager en præmie for sangen.

Vil du være med i konkurrencen, så send din sangtekst eller lydfil til Lene.Borg@adoption.dk senest den 1. marts 2011, og husk at anføre dit navn, adresse og telefonnummer.

Vi glæder os til at høre fra dig.
Lene Borg & Jens Damkjær

„Hvis vi skal forstå hele billedet, skal det være gennem børnenes øjne – ikke gennem vores ...“

I oktober 2010 udkom *Beyond Good Intentions* på dansk. Den fik titlen *De bedste hensigter*, og med sådanne i bagagen inviterede Hans Reitzels Forlag en kold novemberdag til fyraftensdebat med forfatteren Cheri Register på Danmarks Pædagogiske Universitet.

Af Anne Marie Andresen

Rummet fyldes af alle slags mennesker i alle aldre og af forskellig oprindelse til en debat, der i høj grad kommer til at handle om magtforhold, skyld og det at være for eller imod adoption. Cheri Register bliver afkrævet svar, men hun er ikke kommet for at give svar, hun er i lige så høj grad kommet for at undres og for at lytte.

Jeg har fået lov til at låne Cheri Register i en times tid, inden det hele går løs, og jeg finder hende ventende i en sofa på universitetets kolde gang. Hun kryber lidt sammen og ligner slet ikke det fysisk store menneske, min fantasi har fostret. Store tanker, store mennesker, eller er det en stereotyp?

Etik kontra psykologi

I De bedste hensigter er alle faldgruberne ved adoption beskrevet. I synet på vores børn er der på den ene side psykologien og på den anden side etikken, og det er ikke altid, de to ting hænger sammen?

„Etikken er det, der interesserer mig mest,“ slår Cheri Register fast. „Tit forsøger man at opdele børnene ud fra deres psykiske sundhed, at stemple dem i forhold til de problemer, de har – hyperaktivitet for eksempel. Jeg mener, det er helt normalt for et barn, der har været igennem en så voldsom oplevelse som adoption, at det har forskellige problemer at tumle med. Jeg synes, det er interessant, når adopterede kan beskrive deres egen psykologi. Hvad de tænker, hvad de føler og så videre. Men ikke at man prøver at diagnosticere dem.“

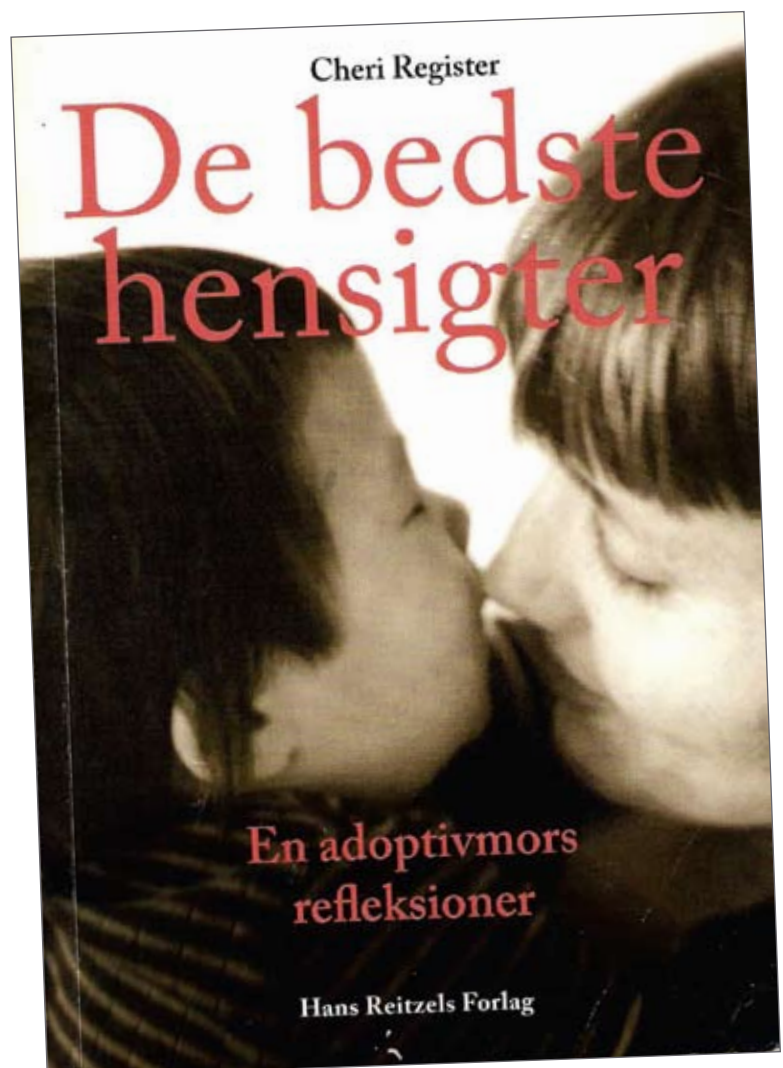
„Derfor har jeg ikke så megen interesse for psykologiske synspunkter på adoption, hvis de kommer fra professionelle psykologer. Og så er jeg selvfølgelig godt klar over, at der findes adoptivbørn, der har så alvorlige problemer, at de har brug for behandling, men det er noget helt andet,“ siger Cheri Register. „Vi skal ikke se så nøje

på de små problemer. Vi skal ikke sygeliggøre vores børn.“

Om lidt kommer en masse mennesker, som måske har læst din bog. De vil sikkert stille dig spørgsmål med udgangspunkt i oplevelser, de har haft med deres egne børn. Vi diskuterer vores børn i mange fora – i mødregrupper, på

internettet og i landegrupper. Er det i virkeligheden at gå for tæt på dem?

„For mig har det haft stor betydning at få lov til at høre de voksne adopterede,“ begynder Cheri Register. „De er kommet frem til en anderledes holdning til adoption, og

jeg synes, det er dem, vi skal lytte til. Vi skal ikke stille det ene spørgsmål efter det andet og få nøjagtigt råd om, hvad vi skal gøre i forhold til barnet, men vi skal lytte, og vi skal tillade børnene selv at komme frem til noget, som passer dem. Noget, som passer til det punkt, de er nået til i livet. Hvis vi skal forstå hele billedet, skal det være gennem børnenes øjne, ikke gennem vores," slår Cheri Register fast.

Forholdet til fødelandet

Du anser det for vigtigt, at børnene har kendskab til fødelandet?

„Ja, mine egne børn var på koreansk lejr hele deres barndom, og det bedste ved det var, at de var sammen med andre børn, der lignede dem og som havde samme behov. Men det billede, de fik af Korea var forældet. De lærte lidt historie og lidt om folkekunst, men ikke om rigtige mennesker, som bor i Korea. Det var først, da vi som familie rejste til Korea, at mine børn forstod, hvad det var for et land. Og det var slet ikke, som de havde forestillet sig det.“

„Jeg skelner meget mellem det at rejse i fødelandet og det at rejse dertil for at møde den biologiske familie," forklarer Cheri Register. „For eksempel var det meget vigtigt for min ældste datter, at hun havde været i Korea én gang. Det var meget vigtigt for hende at rejse tilbage. Hun ville opleve landet og kulturen og bare forsøge at tilpasse sig det hele.“

„Hun boede i Korea i fem et halvt år, og hun har aldrig gjort noget for at finde den biologiske familie. Det er to forskellige ting, som jeg forstår det: Det ene handler om barnets identitet som koreaner, etiopier, hvad det nu måtte være, og det andet er et spørgsmål om aner og tilhørsforhold. Begge spørgsmål er identitetsspørgsmål, men de er ikke helt ens. For mange børn er begge dele lige vigtige måske...“

Du ser det næsten som et overgreb at rejse til fødelandet for at opsøge den biologiske familie, hvis det ikke er et ønske, der er kommet fra barnet selv?

„Det er barnet, der skal bestemme, hvornår man skal gøre det. Den holdning fik jeg efter at have oplevet en familie, som var med på en af vores rejser til Korea," begynder Cheri Register og tænker tilbage. „Moderen var så begejstret over at finde den biologiske familie, men det var meget klart for os andre, at datteren var bange for det. Og at hun var ikke klar til det. Hun var tretten år, og det var meget ubekvem for hende.“

„Moderens pres på den biologiske familie fik datteren til at skamme sig. Moderen krævede så meget af familien, at datteren oplevede det som noget skammeligt og akavet. Det var efter den oplevelse, som jeg fik på

ganske nær hold, at det blev klart for mig, at det er bedre at vente, til barnet er parat. Siden har jeg diskuteret det med voksne adopterede, som siger, at det skal være deres egen beslutning, om de vil opsøge den biologiske familie eller ej.“

„Selvfølgelig kan der være forskel på, hvordan sådan noget opleves i forskellige lande," fortsætter Cheri Register. „Jeg tænker først og fremmest på Korea, hvor det kan være en stor skam for ugifte mødre, at et barn pludselig dukker op, og selvfølgelig sætte hendes ægteskab i fare, hvis hun sidenhen er blevet gift. At opsøge hende

Adoption burde ikke handle om vores behov, så det er et stort problem, at det er blevet sådan i dag. Alligevel kan jeg ikke sige, at jeg er imod adoption, hvis adoptionen foregår på en etisk forsvarlig måde. Barnets behov skal være i centrum.

kan have meget negative konsekvenser for hende. I Etiopien eller andre lande, hvor fattigdom eller sygdom er årsagen til at børn bortadopteres, kan det være anderledes.“

At have kontrol over sit eget liv

Det er generelt vigtigt for dig, at initiativet kommer fra barnet selv?

„Ja, de skal have mulighed for at tale med hinanden, men de skal sætte programmet selv. Engang havde vi arrangeret et møde for adopterede teenagere. Vi havde inviteret nogle biologiske mødre til at fortælle om, hvor svært det var for dem at give børnene til adoption. Vi troede, at teenagerne ville være glade for det. At de ville være lettede. I stedet blev de så vrede på os, fordi det var alt for emotionelt. De var ikke klar til at have så store følelser sammen, og de blev meget kyniske over for mødrene og spurgte for eksempel: Hvorfor kan du ikke komme over den sorg? Hvor er fejlen ved disse mødre, når de ikke kan finde en vej frem i livet? Jeg tror, det var alt for anstrengende, og spørgsmålene var teenagerenes forsvar. Efter den oplevelse fik de lov til selv at bestemme, hvad de ville snakke om og bare have det sjovt sammen. Ind imellem kan de snakke om vigtige ting, men at de får lov til at have kontrollen, det er vigtigt for dem...“

Der er mange, der fejrer „kommedag“; den dag man blev en familie ...

„Ja, jeg har meget blandede følelser omkring det, for jeg tror, det er vigtigt at markere den dag, hvor barnet er kommet. På den dag begyndte noget, som er vigtigt for os. Men alt det, der fandtes, før barnet kom,

er jo lige så vigtigt at markere. Det skurrer i mine ører," forklarer Cheri Register, „når jeg hører, at adoptivforældrene skal bringe barnet hjem. For hvor ligger hjemmet? Er det barnets første hjem? Eller var det ikke et hjem? Man må inkludere hele historien.“

„Når jeg hører udtrykket 'came home', så har det en mystisk klang. Det er, som om barnet bliver til noget andet eller bliver fornyet på en eller anden måde. Et menneske fødes én gang, og siden fortsætter livet.“

Tilfældigheder

Jeg hørte for nylig spørgsmålet: Hvis du nu ikke kendte mig, ville du så vælge et barn, der var adopteret eller et barn, der var født? Oplevelsen af ikke at være født må være kendt for mange adopterede.

„Jeg tror, at mange adopterede har en forestilling om, at de ville have et mere intimt forhold til deres mor, hvis de var blevet født af hende, og at de har mistet noget helt specielt. Maja Lee Langvad stiller jo det samme spørgsmål i sin bog Find Holger Danske: Ville du foretrække at have født mig i stedet for at have adopteret mig, og hvis du siger ja til det, betyder det så, at fødsel er bedre end adoption?“

„Det er det jo ikke, det er kompliceret," funderer Cheri Register. „Mine børn har spurgt mig så mange gange, om jeg ville have elsket et andet barn lige så meget, som jeg elsker dem. Hvorfor er det lige præcis dem, jeg elsker? Og hvis jeg siger, at jeg ville elske et hvilket som helst barn, så spørger de mig: Er der noget specielt ved mig?“

Netop tilfældigheden var også et tema, da jeg sidste år interviewede tre koreanske adopterede. De var blandt andet optaget af, om den biologiske tilfældighed, at netop min mor og far mødte hinanden, kan sammenlignes med den slags tilfældighed, som det er, at nogen bestemmer, at jeg skal tages fra ét land til et andet.

„Jamen, jeg kan også huske den dag, da min datter fik at vide, at hendes koreanske navn er helt tilfældigt. At det var socialarbejderne på adoptionsbureauet i Seoul, der delte navne ud. Og at de hentede navnene i telefonbogen. Det havde slet ingen mening, at hun fik det navn, og hun var så fortvivlet over det. Det var hendes navn, og alligevel kunne det have været et hvilket som helst navn. Navnet var det eneste, hun havde med fra Korea, og det havde ingen mening...“

Indvandrer, dansker eller begge dele?

I Danmark har adoptanter de sidste cirka ti år skullet på et adoptionsforberedende kursus. Tror du, at man vil kunne mærke en forskel på de børn, der vokser op nu, i forhold til de børn, der voksede op i halvfjerdsene og firserne?

„Ja, det er bestemt en forbedring, at forældrene bliver ordentligt forberedt. Handler det så om, hvordan forældrene reagerer, eller handler det om, at børnene for eksempel ikke må føle sig vrede?“

Det handler om, hvordan forældrene reagerer på det.

„Jamen så synes jeg, det er en stor forbedring! Gælder det også race?“ Spørger Cheri Register. „Jeg mødtes med medlemmer af Koreaklubben i tirsdags, og vi diskuterede race og indvandrere. En del adopterede oplever, at de som „ikke-hvide“ opfattes som „ikke-danske“, når de færdes på gaden. De adopterede har derfor et ønske om at slå sig sammen med indvandrere og kræve et bredere syn på danskhed i en multikulturel tidsalder. Mange adoptivforældre vil ikke se deres børn som andet end helt danske. Og mange indvandrere opfatter adopterede som danskere, fordi de er vokset op i et dansk hjem med alle danskhedens privilegier.“

„At have en dobbelt identitet som latin-amerikaner eller som koreansk dansk er fordelagtig. Det er en god og realistisk løsning i USA, Storbritannien og andre lande med multiracial befolkning. Det er til gengæld svært i de historisk homogene lande, hvor indvandring endnu ses som en trussel. Derfor kan de adopteredes krav på en dobbelt identitet medvirke til at fostre mere inklusion og tolerance.“

Så de vil gerne ses som indvandrere?

„Nej, det handler om, at de har to identiteter, at de er opdelt i to på en måde, som indfødte danskere ikke er det. Det er det, som både danskere og indvandrere skal forstå.“

Når hvid er den bedste farve

I det hele taget optager raceproblematikken dig. Jeg har i din bog især bidt mærke i begrebet æreshvid.

„Det er en slags arrogance, kan man sige. Vi tror, at alle andre skal føle sig taknemmelige for at blive regnet som en af os i stedet for, hvad de nu er. Det er en slags racisme, synes jeg. Det er så typisk også for mange adoptivfamilier, at forældrene bliver skuffede eller angst, hvis barnet ikke accepterer at blive æreshvid; hvis det ikke anerkender de privilegier, som forældrene synes, det får ved at være medlem af en hvid familie.“

Den adopterede skal være taknemmelig?

„Ja, men ikke kun taknemmelig. Den adopterede skal ganske enkelt acceptere æreshvidheden. Det er ikke et spørgsmål. Og forældrene bliver helt forvirrede, hvis det ikke sker. Hvis en lidt ældre adopteret for eksempel hænger ud med farvede mennesker eller med indvandrere, så vil det være en slags forulempning for familien,

som synes, den har været så generøs: „Du er medlem af en hvid familie, og hvorfor skulle du ikke være glad for det?“

For eller imod adoption

Er det her i virkeligheden et spørgsmål om at være for eller imod adoption?

„Det kan jeg ikke sige. Det er så paradoksalt for mig. Jeg synes, der skal findes en udvej for børn, som ikke på nogen måde har en familie. Men som det er nu, styrer pengene for meget,“ fortsætter Cheri Register. „Det er blevet et marked, hvor forældrene bare kan stille krav og forvente, at man finder et barn til dem. Samtidig skal det hele ikke være for ubekvemt for dem. De skal ikke vente for længe, og de skal ikke have et barn, som de ikke vil have. Barnet skal være sundt og raskt, og det skal komme på et passende tidspunkt.“

„Adoption burde ikke handle om vores behov, så det er et stort problem, at det er

Hvad skal der blive af deres børn, hvis de ikke har en stor familie, som kan tage sig af dem? Det skal altid være moderens valg, men måske er det bedre, at et barn bortadopteres, end at det kommer fra plejefamilie til plejefamilie. I sådanne tilfælde kan adoption være den bedste løsning.

blevet sådan i dag. Alligevel kan jeg ikke sige, at jeg er imod adoption, hvis adoptionen foregår på en etisk forsvarlig måde. Barnets behov skal være i centrum.“

„Jeg underviser i et kvindefængsel i Minnesota, og der kommer kvinder, som er blevet så narkotiserede, at barnet har taget skade. Mødrene har måske i forbindelse med deres misbrug begået grov kriminalitet, så de skal sidde i fængsel i mange år. Hvad skal der blive af deres børn, hvis de ikke har en stor familie, som kan tage sig af dem? Det skal altid være moderens valg, men måske er det bedre, at et barn bortadopteres, end at det kommer fra plejefamilie til plejefamilie. I sådanne tilfælde kan adoption være den bedste løsning.“

„At vi i de vestlige lande er ufrugtbare, eller hvad det nu er, og at vi derfor tilnærmelsesvis går ud og køber børn, det er jeg til gengæld imod. Men det er ikke et enten-eller. Man skal se på hvert enkelt barn for sig.“

I nogle lande er det i virkeligheden en mulighed selv at sørge for børnene?

„Ja, og da var det jo bedst, hvis man brugte pengene på at støtte de ugifte mødre og de skrøbelige familier.“

Jamen, når man først har fået sine børn og bliver engageret i deres historie, så tænker

vi vel alle, at de penge, vi har givet i adoptionsomkostninger, de kunne være givet til den biologiske familie, som måske så ville være i stand til at tage sig af børnene.

„Jo, og siden opstår så mange andre paradokser,“ siger Cheri Register. „Jeg tænker på for eksempel Tobias Hübinette, som er så kritisk over for adoption, og som sammenligner adoption med slavehandel. Han ville aldrig have fået det synspunkt, hvis han ikke var blevet adopteret. Ikke hvis han var opvokset i Korea. Men det er ikke kun selve adoptionen, men også det, at han blev adopteret til netop Sverige, og at han blev akademiker i Sverige, hvor man arbejder med teorier på et sådant niveau. Han er en typisk svensk akademiker, synes jeg. Og han har en vigtig rolle som kritiker i forhold til adoption. Det er paradoksalt for mig, at han er blevet skabt af adoption, men samtidig har en stilling, som gør, at han kan være kritisk imod adoption.“

„Jeg kan ikke lade være at tænke tilbage på dengang, jeg var teenager i USA,“ slutter Cheri Register. „Dengang var der mange piger på min skole, som blev gravide, men som ingen mulighed havde for at blive mødre. Og nu kommer disse mødre og taler om, hvad de har oplevet. Billedet er meget blandet og i høj grad et spørgsmål om, hvordan livet er gået videre – om de føler sig sørgmodige over det, eller om de er glade for, at barnet blev adopteret ind i en familie, da det blev født. Hvis vi ser på Korea eller Sydamerika, så har de jo nu en situation, der ligner den vi havde i USA i 60'erne.“

Og da kan adoption være en nødvendig løsning.“ ■

OM FORFATTEREN

Cheri Register er adoptivmor til to nu voksne døtre, der er født i Korea. Hun har blandt andre skrevet bøgerne *Are Those Kids Yours?* og *Beyond Good Intentions*, som nu foreligger på dansk, og hun er en hyppigt brugt foredragsholder i adoptionskredse i USA.

Hvem skal have **ADOPTIONSPRISEN 2011?**

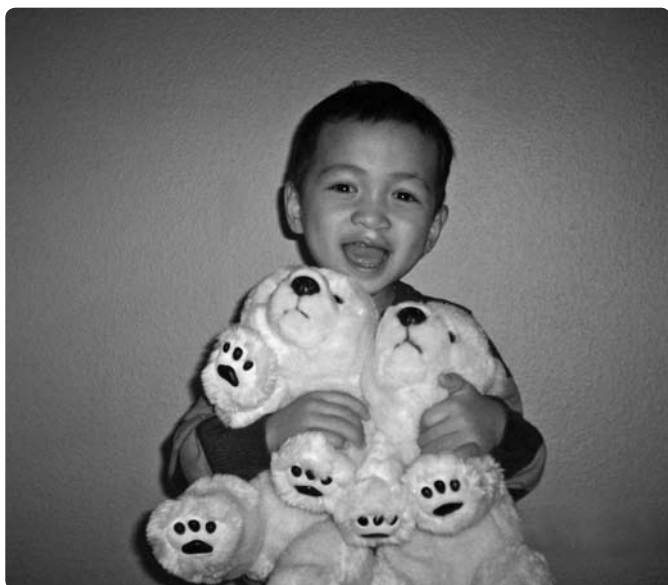
Adoptionsprisen gives som påskønnelse af en ekstraordinær indsats inden for adoptionsområdet. Det kan være en indsats inden for f.eks. politik, forskning, oplysning eller andet. Det kan også være en indsats, der har bidraget til at sætte adoption og adopteredes vilkår på dagsordenen i en anden og bredere sammenhæng end kredsen af aktører på adoptionsområdet. Det afgørende er, at der skal være tale om en indsats, der har gjort en positiv forskel for adopterede eller vil kunne komme til at gøre det på længere sigt.

**Prismodtageren kan være en person,
en gruppe eller en organisation**

**Prisen bliver overrakt på Adoption & Samfunds
landsmøde den 2. - 3. april 2011**

Adoptionsprisen er tidligere givet til læge Grete Teilmann for hendes banebrydende arbejde med tidlig pubertet hos adoptivbørn og til psykolog Lars von der Lieth for hans livslange arbejde med forskning, formidling og rådgivning inden for adoptionsområdet.

Hvis du har et forslag til, hvem der skal have Adoptionsprisen i 2011, bedes du sende forslaget sammen med en kort motivation til adoptionsprisen@adoption.dk senest den 1. marts 2011.

Oliver på 3 år er født i Jiangsu provinsen i Kina. Her sidder han med Thea og Theo knap en måned efter sin ganeoperation på Rigshospitalet.

To vinterpiger ved Vesterhavet. Frida er 8 år, og Johanna er 6 år. Begge er født i Kina.

Vælg den gode institution

Den ældste dreng stod i sidste uge under bruseren efter en oplevelsesrig dag i skolen og sagde med stor glæde i stemmen „Det er dejligt at være mig“. Gode ord at høre fra en dreng, som er meget opmærksom og ærlig.

Af Elisabeth Barfod Carlsen

Vi har to dejlige børn på ni og tre år fra Indien og Vietnam. De kommer fra gode børnehjem, og det har været en vigtig forudsætning for, at denne store omstilling er lykkedes. Som forældre ønsker vi alle at give vores børn den bedste institutions- og skoleoplevelse. Men selv om valget er vores, kan det være svært at gøre og få det bedste. Vi har i mange tilfælde været heldige, men også uheldige. Her er en lille beretning om, hvad vores børn har prøvet.

Fra legegruppe til dagpleje til børnehave

Vi fik vores ældste dreng, da han var tæt på sin toårs fødselsdag. I begyndelsen gik jeg som moderen hjemme med ham, og vi fandt hurtigt en legegruppe, hvor vi mødtes to gange om ugen. Her var seks til otte forældre og to private dagplejere, som også gik hjemme med deres børn. I alt en flok på cirka tyve børn og voksne. Som forælder var det dejligt at komme hjemmefra, og det var godt at finde legekammerater, for i dagtimerne var der ingen på den lokale legeplads.

Faderen overtog barslen de sidste to måneder, inden vores dreng begyndte i dagpleje cirka to et halvt år gammel. Her var han den ældste i en børneflokk på fire til fem børn. Vi var usikre på, om han kunne klare sig, for hans sprog var meget begrænset. I løbet af den første uge kastede han alle hæmninger og fik på kort tid et klart, tydeligt og fyldigt sprog. Dagplejeren gav ham en ro og sikkerhed, som fik ham til at

blomstre. Hos dagplejeren havde vi en god tid, og da vores søn var fyldt tre år, kom han i børnehave.

Børnehaven tog godt i mod ham, og han var både fysisk og psykisk meget lille. Han var ikke glad for store grupper af børn og gik i den første lange tid tæt op ad pædagogen. Han var mest tryk ved de lidt 'ældre' damer og noget ligeglad med de unge pædagoger og medhjælpere. Det blev især en ældre vikar, som tog hans hjerte.

Klar til skolestart?

Vores søn havde tre gode år i børnehaven, og da tiden nærmede sig skolestart, kom meldingen fra børnehaven, at det var han nok ikke klar til. Vi blev noget forskrækkede, da vi kunne se, at han fagligt var meget stærk og skrev bogstaver og lavede små regnestykker med stor iver. Efter en snak med pædagogerne fandt vi ud af, at det især var i store grupper, at koncentrationen faldt, og han spillede klovn og lavede ballade. Det med balladen var faktisk et plus, som vi havde arbejdet frem mod, for i det første år var han meget artig og viste ikke trang til oprør.

Den rigtige skole

Vi så os omkring og fandt i nabolandsbyen en folkeskole med små klasser og med en ældre og erfaren børnehavelærerinde. Efter bare ét besøg var vi ikke i tvivl om, at her kunne han passe ind, og det måtte vi så køre efter. Skolen var og er et hit. Vores søn kom i klasse med et andet adoptivbarn fra

samme land som ham selv, og det gav en vis ro i sjælen. Han udtalte selv efter anden skolehjem samtale, at nu kendte han alle ved navn, og han var ikke bange for at komme i skole.

Skolen har omkring hundrede elever, og der er tilknyttet fritidshjem og børnehave. Skolens mål er tryghed, sundhed og faglighed. Alle tre ting som er og har været vigtige for vores dreng. Socialt er han vokset stærkt og fagligt i toppen af klassen. Han er populær og vellidt og elsker at komme i skole hver dag.

En anden historie

Vores yngste datter er lige fyldt tre et halvt år. Hendes møde med institutioner har ikke været helt så vellykket, og gruen sidder stadigvæk i os, når vi tænker på det. Hun var kun et halvt år, da vi modtog hende, og vi valgte også denne gang at gå hjemme med hende i cirka et halvt år.

Da hun var lidt over et år, begyndte hun i dagpleje. Vi havde selv valgt vores dagplejer og troede, at vi havde været heldige. Men nej. Vi blev ramt af megen sygdom både fra dagplejerens og hendes børns side, men også fra vores datters side.

Årene mellem et og tre var hårde. Vi havde vores datter hos mange forskellige gæstplejere, og hver gang vidste vi, at næste dag så havde vi en syg datter. Vi holdt alt det fri, vi kunne. Vi arbejdede forskudt og i weekender for at få det til at hænge sammen. Vi havde ikke familie i nærheden, så der var ingen hjælp at hente der.

dad

Vi overvejede at flytte vores datter flere gange, men så blev dagplejeren rask igen, og vi troede, at nu gik det den rigtige vej. Det var et mareridt at stå om morgenen under bruseren mellem 6 og 7 og tænke, bare de ikke ringer fra dagplejen i dag. Set i bakspejlet så skulle vi have flyttet hende, men vi fik også at vide af den kommunale dagpleje, at det kunne man altså ikke bare lige.

Børnehaven tog godt i mod ham, og han var både fysisk og psykisk meget lille. Han var ikke glad for store grupper af børn og gik i den første lange tid tæt op ad pædagogen. Han var mest tryk ved de lidt 'ældre' damer og noget ligeglads med de unge pædagoger og medhjælpere. Det blev især en ældre vikar, som tog hans hjerte.

Trivsel i børnehaven

Vi kom mirakuløst igennem denne hårde tid, men ét er sikkert, at socialt, sprog-mæssigt og intellektuelt har denne stressende periode ikke gavn timer vores datter. Hun er ikke skadet, men hun kunne have haft det meget, meget bedre. Da hun fyldte tre år, var det endelig tid til at komme i børnehaven, og efter en forsigtig start er der kommet godt gang i hendes udvikling. Hun har ikke som storebroderen brug for den store voksenkontakt, men finder mere støtte i sine veninder. En lille gruppe af piger hol-

der godt sammen, og vi kan som forældre se, hvordan de nyder hinandens selskab og trives godt.

Slipper for et skift

Børnehaven er en del af den institution, hvor vores søn også går i skole og fritidsordning. Det betyder, at vi kommer på stedet som en familie, og mange arrangementer er tilrettelagt som fælles ting for både skole- og børnehavebørn. Når vi igen har valgt at gå til nabolandsbyen, var det ikke utilfredshed over den børnehaven, vi havde vores søn i, men ud fra et ønske om, at vores datter ikke skal skifte miljø, når hun skal i skole. Børnene er meget glade for hinanden og passer godt på hinanden, når de i ferier bliver passet sammen.

Lige nu føler vi os meget heldige og glæder os over, at vores børn trives i de institutioner, vi har valgt. Men vi kan ikke lade være med at tænke, at vores skole er lille og derfor hele tiden er i fare for at skulle lukke på grund af besparelser. I disse år, hvor mange små folkeskoler lukkes, kan vi som adoptivforældre få rigtig svært med at finde et egnet sted til vores allerede udsatte børn. Adoptivbørn har oftest brug for trykthed og faste rutiner, og en rodet og frustrerende hverdag kan give en dårlig tilknytning og trivsel, selvom det overordnet går det godt. ■

Mathias har lært noget. Han er snart 2 år og er født i Sydkorea.

Maria og Alberte er begge 6 år, de har vundet deres første sølvmedalje ved deres første danse-turnering. Maria er født i Bolivia, og Alberte er født i Kina.

Lukas på 3 år er født i Kina.

Uddannelse i at give børn en *fair start*

Af aut. cand. psych. Niels Peter Rygård, www.tilknytningsforstyrrelse.dk

Udvikling af fælles EU-normer for uddannelse af personer, som arbejder med anbragte børn – Fair Start Lifelong Learning projektet og internetbaseret uddannelse.

Hvor mange børn taler vi om, og hvor vokser de op?

På global basis er der cirka 143.000.000 millioner forældreløse børn svarende til Ruslands befolkning eller halvdelen af USA's folketal. Langt de fleste har levende forældre, men lever uden kontakt med dem. En meget lille del af de yngste bliver adopterede, en noget større andel lever i plejefamilie eller institution, mens resten lever uden for de sociale institutioner.

I Europa er der for tiden 90.000 0-3-årige anbragt i offentlig omsorg, hvilket er 5-10 procent af samtlige anbragte europæiske børn og unge. Tallet er stigende på trods af, at børnetallet er faldende. I Danmark er cirka 15.000 anbragte, heraf er cirka 650 under 3 år. I Europa anbringer man som oftest børnene i familiepleje, fordi børn udvikler sig langt bedre der end på de gammeldags institutioner.

Rumænien har på 10 år flyttet 90 procent af institutionsbørnene ud i plejefamilier, og i Italien og Spanien kan småbørn ikke blive anbragt i institutioner. Det har også sine problemer, for det er vanskeligt at ud-danne og føre tilsyn med plejefamilier, som ofte lever meget spredt, og der er ofte ikke midler til at samle dem, få børnene passet osv. Det er også muligt at gøre institutioner til gode, menneskelige fællesskaber omend vanskeligere.

Baggrunden for Fair Start

I mange år har jeg superviseret adoptivforældre, hvis børn havde større eller mindre udviklingsproblemer på grund af en start i

livet på et børnehjem. Ofte vanskeligheder, som blev yderligere cementeret af en lang ventetid, så barnet nåede at få flere problemer, før det mødte sine nye forældre. Cirka otte procent af adoptivbørnene har mere varige problemer med tilknytning på grund af manglende tidlig omsorg. Problemerne er typisk: hyperaktivitet, kort koncentrationsevne, autismlignende adfærd, svære kropsrhythme problemer (søvn, appetit, fordøjelse, humørsvingninger, aggressiv eller selvskadende adfærd, social tilbagetrækning og passivitet, impulsdrevet adfærd, ukritisk tilknytningsadfærd), som for nogle vedkommende ikke klinger så meget af med tiden. Forsinket social og følelsesmæssig udvikling kan også volde problemer i puberteten.

Da vi adopterede, var der også mange børn med disse vanskeligheder i grupperne af familier, der rejste ud til adoption. Frem for at behandle tænkte jeg i, hvordan man kan forebygge, at så mange børn skades på grund af ringe tidlig pasning. Men som beskrevet i tallene ovenfor, er det jo lidt af en opgave.

I 2006 fik jeg efter at have besøgt børnehjem og plejefamilier i forskellige dele af verden den tanke, at det ikke så meget er personalemangel og mangel på penge, der skader især småbørn på børnehjem. Det er først og fremmest måden, arbejdet organiseres på i hospitalslignende organisationer. Det er manglen på stimulation og samarbejdsformer, hvor børn ikke er i et erfaringsrum, der kan give dem kompetence og begyndende tilknytning i sociale

relationer. Med andre ord er der mangel på uddannelse i tidlig stimulation, tilknytning og relationstræning og pasning i „Hospitalmodellen“, og den er farlig for børns fysiske, følelsesmæssige og sociale udvikling.

Derfor var det nærliggende at skabe en internetbaseret uddannelse på en række sprog, som børnehjem og plejefamilier kunne få gratis adgang til. Det en kendsgerning, at mange børn fortsat vil vokse op i institutioner i de kommende år, selv om plejefamilie heldigvis bliver mere almindeligt. Derfor blev projektet først og fremmest rettet mod børnehjem for at afbøde de værste virkninger. Uddannelsen bruges også af plejefamilier og deres tilsynsførende. En speciel version for plejefamilier er en del af planen for et følgende projekt, hvis det bevilges.

Et projekt på tværs af Europa

Sammen med Social- og Sundhedsskolen i Århus – og med Dansk Psykologforenings opbakning fik vi startet et projekt i EU's Leonardo division, som beskæftiger sig med læring. Det løb fra 2008 til 2010. Det omfatter en dansk projektstyringsgruppe og en række medlemslande: Rumænien, Tyrkiet, Spanien, Italien, Cypern, samt to organisationer i Schweiz og Østrig.

Efterhånden er opstået: en styringsgruppe, en gruppe af EU-partnere, en gruppe af børnehjemsledere og familieplejeledere, som for tiden tester og udvikler designet, en gruppe af eksperter i internet læringsprogrammer (e-learning), en medieproduktionsgruppe og et forskernetværk.

Johanna Jiao 6 år. Johanna er født i Kina.

Der er fokusgrupper for interesserede professionelle og beslutningstagere.

Projektets opgave er i medlemslandene at udvikle og praksisteste uddannelsesforløb for professionelle. Det vil sige børnehjemsmedarbejdere, plejefamilier, mor og barn-projekter og gadebørnsprojekter, som arbejder med anbragte børn og især rettet mod 0-3-årige. Uddannelsen udvikles derpå videre i medlemslandene, indtil projektet skal anbefale fælles EU-uddannelsesnormer for personer, som arbejder med anbragte børn. Til det formål har jeg udviklet 15 internet-undervisningsmoduler, som for tiden bliver afprøvet i institutioner og plejefamilieorganisationer.

Det er spændende at se de forskellige landes former for praksis. I Rumænien ansættes man fra starten som professionel familiepleje; der kræves 60 timers forudgående uddannelse, før man får et barn i hånden, og alle tilsynsførende har en universitetsgrad i socialt arbejde. Der er meget, man kan lære, også af deltagernes enorme engagement under meget svære arbejdsvilkår.

Uddannelse som en del af arbejdet

Uddannelsen foregår som en del af hverdagsarbejdet, hvor deltagerne arbejder skiftevis med teori og praksis, og de optager deres egen praksis på video til diskussion og refleksion. Man lærer ved at praktisere og reflektere over sine erfaringer.

Uddannelsen er også et led i et organisationsudviklingsprojekt. Her er opgaven dels at skabe reflekterende og selvstændige medarbejdere, men også at udvikle sam-

arbejdsrelationerne medarbejdere imellem og mellem medarbejdere og ledelse i den organisation, der påtager sig at anvende programmet. Dette har lige så stor betydning for plejeforholdets kvalitet som selve institutionen eller plejefamilien

Deltagere er ikke elever, men medudviklere. Ligesom hvert land udvikler sine versioner fra en række fælles elementer og principper, så udvikler hver institution, hver medarbejder, tilsynsførende og familieplejer sin lokale måde at realisere grundprincipperne. Man designer sin egen praksisversion ud fra de fælles elementer.

Træning i sessioner

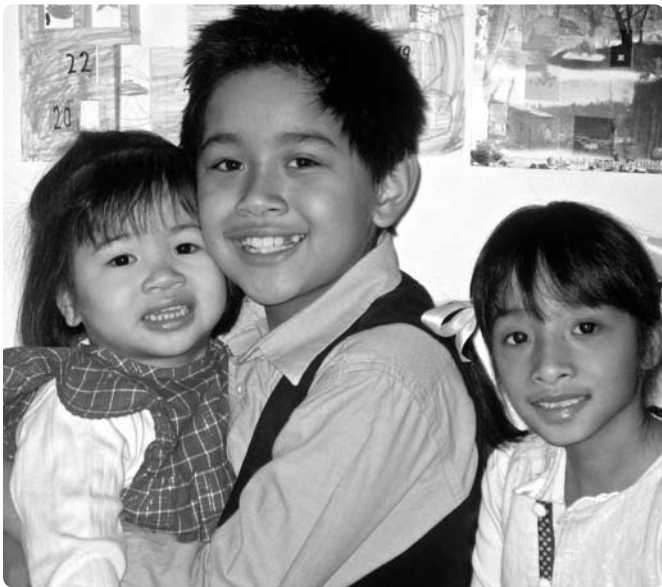
Træningen foregår af 15 omgang i 2 timers sessioner på arbejdspladsen, hvor instruktøren først selv har gennemgået sessionen og præsenterer stoffet for personalegruppen. Hvis læserne kan engelsk eller tysk, kan man også få meget udbytte som adoptivforældre af at studere sessionerne

De starter med elementær viden og små praksisøvelser, går videre til ændringer af omsorgspraksis, fysisk stimulation af spædbørn og hjernens udvikling, dernæst relationsudvikling mellem børn og voksne, understøttelse af venskaber mellem børn indbyrdes og opbygning af gruppeidentitet, understøttelse af indlæringsfærdigheder og slutter med at nedbryde sociale barrierer mellem opholdssted og omgivelser. Sessionerne kan gentages eller spredes over flere møder. Hovedreglen er, at man ikke går videre, før man har forstået, planlagt, praktiseret og reflekteret over et emne.

Danske pædagoger har jo ofte interesse for den tredje verdens børn. Har nogen lyst til at bidrage til at udbrede kendskabet til uddannelsen i andre lande, kender fonde der vil bidrage til udvikling af en tredje verdens model, kvalificerede oversættere til andre sprog, eller gode videoeksempler på pædagogisk omsorgspraksis, er de velkomne til at kontakte forfatteren på npr@erhvervspsykologerne.dk. Alle bidrag er frivillige. ■

KORT OM UDDANNELSEN

- Den er gratis og kræver kun en internetforbindelse.
- Den kan tages som selvstudium, så den også kan nå afsides beliggende steder, og kan skabe netværksmuligheder lokalt.
- Uddannelsen foregår på ens eget sprog. Den bliver udviklet på engelsk og oversat til tysk, italiensk, græsk, rumænsk, spansk og tyrkisk. En dansk version mangler i øjeblikket finansiering.
- Hvis læserne har kontakt med tredje verdens børnehjem, er de velkomne til at sende dem linket eller bede dem maile til forfatteren på npr@erhvervspsykologerne.dk. Når nu der er mulighed for gratis at forbedre omsorgen for kommende adopterede, er det jo bare med at få budskabet bragt videre!

Et dejligt trekløver: Andrea 3, Mads 10 og Ditte 8. Andrea er født i Kina, Mads og Ditte er født i Vietnam.

Carl 6 år leger X Factor. Carl er født i Korea.

Alberte, Yonas og Maria fremviser stolt deres fodboldmedaljer. Alberte er født i Kina, Yonas i Etiopien og Maria i Bolivia. De er alle 5 år.

Bastian på 2 år er på stranden på en kold vinterdag.

Kunstner og digter Eva Tind Kristensen vil gerne i kontakt med adoptivmødre og biologiske mødre.

Projektet kræver ikke fysisk deltagelse.

Kontakt Eva for mere info:

eva@arkit.dk eller tlf: 31 22 88 81

www.evatind.dk

Sophias første vinter i Danmark. Hun er 1½ år og født i Etiopien.

LANDSMØDET 2011

Den 2. og 3. april 2011 på Dalum Landbrugsskole, Landbrugsvej 65, 5260 Odense S

Temaet for mødet: Adoption – et område i forandring

Lørdag 2. april 2011

- 10:00 Velkomst** ved formand Michael Paaske
- 10:15 National adoption**
- 11:30 At blive klædt på til forælderrollen, som varer hele livet**
Oplæg ved tidligere PAS-rådgiver og kursusleder ved de adoptionsforberedende kurser Lars Røgils.
- 12:30 Frokost og tid til en gåtur i Fruens Bøge**
- 14:00 Adoption – identitet, samfund og medier**
Oplæg og panel ved AC Børnehjælp, DanAdopt, familierets-ordfører Meta Fuglsang (SF) og journalist Tine Gøtzsche. Derefter „Højlands forsamlingshus“.
- 16:00 Workshops:**
- 1. Hvilken rådgivning kan vi tilbyde i A&S?**
Ved rådgivningskoordinator Mie Olesen.
 - 2. Hvordan skabes en velfungerende lokalforening i A&S?**
Kom og del dine erfaringer. Ved Sanne Haagen Pedersen, Lokalforeningen Fyn.
 - 3. Hvordan skabes en velfungerende lande- eller interessegruppe?**
Kom og del dine erfaringer. Ved Jens Damkjær, formand Etiopienforeningen.
 - 4. Få styr på økonomi, drift og tilskud i lokal-, lande- og interesseforeningerne**
Ved Jørn K. Pedersen, Hovedbestyrelsen.
- 17:15 Pause og tid til at netværke eller slappe af**
- 18:30 Middag**
- 20:30 World Music Center**
Musik og fælles dans ved Cheikhou Diarra, hygge og netværk.

Søndag 3. april 2011

- 08:00 Morgenmad**
- 09:00 Introduktion til dagen og A&S-sang**
- 09:10 Adoption & Samfund i forandring**
Hvad har vi nået? Hvad vil vi? Hvad kan vi? Ved Michael Paaske og Paul K. Jeppesen, Hovedbestyrelsen.
- 09:40 Grupperefleksioner**
- 10:15 Adopsjonsforum.no – Sådan gør vi i Norge**
Nina Schjetne er leder af kontakten mellem Adopsjonsforums moderorganisation og lokalforeninger. Inspiration ved en af verdens ti største formidlere af adoption. Adoptionsforum er en institution, der både formidler, er medlemsbaseret med lokalafdelinger og afholder adoptionsforberedende kurser.
- 11:30 Grupperefleksioner**
1. Hvad har foredraget med Adoptionsforum inspireret os til?
 2. Hvad synes vi, det er vigtigt A&S fokuserer på?
 3. Konkrete forslag og indspark til Hovedbestyrelsen.
- 12:15 Fremlæggelse og videndeling**
Korte gruppefremlæggelser af punkt 2 og 3. Fælles afsluttende dialog.
- 13:00 Frokost og tak for denne gang og på gensyn næste år!**

Bindende tilmelding skal ske til:
Lene.Borg@adoption.dk senest 28. februar 2011!

Der er et begrænset antal pladser, så der er tilmelding efter „først-til-mølle-princippet“.

Når du tilmelder dig, så husk at oplyse:

- Navn.
- Adresse.
- (Mobil)telefonnummer.
- Medlemsnummer (det står bag på medlemsbladet).
- Hvilken lokalforening, lande- eller interessegruppe du kommer fra.
- Hvilken af lørdagens workshops du vil deltage i (nr. 1, 2, 3 eller 4).

*Hilsen Landsmødeudvalget 2011
Bente Pedersen, Jens Damkjær og Lene Borg,
Hovedbestyrelsen*

Går I som adoptivfamilie med tanker om tilbagerejse? Så inviteres I hermed til

Nogle spændende fortællinger om tilbagerejse

Lørdag den 12. marts 2011, kl. 13.00 – 16.00,
Vadum skole

Vi vil få besøg af adopterede, som har været på tilbagerejse. Ud over at fortælle om rejsen vil de også fortælle om tanker og overvejelser, der ligger bag disse rejser, og hvad det har medført efterfølgende.

Kom og oplev en spændende og indholdsrig eftermiddag, hvor der også vil være god mulighed for at stille spørgsmål til fortællerne.

Pris: kr. 75,00 for medlemmer / kr. 100 for ikke-medlemmer.
Der serveres kaffe/te og kage i løbet af eftermiddagen

Tilmelding til adoptionnordjylland@sol.dk eller Jens Næsby, tlf. 22 50 13 15, Torben Fristrup tlf. 98 52 55 42 senest den 6. marts 2011

Vi glæder os til at se jer alle, såvel unge adopterede som adoptivforældre.

Venlig hilsen og godt nytår
Adoption & Samfund, Nordjylland

DISKOFEST

Teenageklubben „DE LYSERØDE KANINER“
inviterer til sodavandsdiskotek
Lørdag den 26. februar, kl. 18.00 – 22.00

Aktiviteter:

- Spisning kl. 18.00
- Diskotek med rigtig DJ og lyd og lysshow
- Sjove danse og lege undervejs

Måske er dette noget for din adoptiv søn eller datter!
Festen er for alle adopterede mellem 10-15 år.

Festen finder sted på:
Holstebro Friskole, Lægårdsvej 102, Holstebro.

Tilmelding senest d. 21. februar til:

Lisbet Mogensen
Mail: lisbet.mogensen@adoption.dk
Tlf: 97 48 19 29.

Pris:
GRATIS!

Medarrangør: Adoption & Samfund Vestjylland

Foredragseftermiddag med psykolog Jens Damkjær

Hvordan støtter jeg mit adoptivbarn i at få gode venner?

Foredrag og workshop om adoption, identitet og socialisering

Lørdag den 19. marts 2011, kl. 13.00 – 17.00
TietgenSkolen, Nørrehus, Eilskovsgade 3, Indgang D,
5000 Odense C

Jens Damkjær vil tage fat i teori og forskning om, hvordan børn bliver en sund del af kammeratskabsflokkene i fritiden, daginstitutionen og skolen. Jens Damkjær er psykolog, formand for Etiopienforeningen, HB-medlem i A&S og far til to bio-børn og tre adoptivbørn.

Eftermiddagen vil veksle mellem oplæg, gruppedialoger og fælles samtale om centrale temaer som:

- Hvordan et barn bliver medlem af en kammeratskabsgruppe, og hvad det betyder at være adopteret for barnets sunde identitetsudvikling i kammeratskabsgrupper.

- Hvad hierarkier i børnegrupper betyder for adoptivbørns trivsel, og hvilke særlige udfordringer adoptivbørn kan have i forhold til at klare sig godt i børnegrupper.
- Hvad et godt kammeratskab eller mangel på samme betyder for børns og adoptivbørns senere udvikling.
- Hvordan for eksempel forskellighed i hudfarve positivt kan håndteres i daginstitution, skole og fritid, og hvordan vi som forældre håndterer situationer, hvor vores adoptivbørn bliver drillet af kammerater, herunder hvordan vi forholder os til samarbejdet med andre forældre.
- Hvordan vi som forældre bedst støtter vores adoptivbørns sunde socialisering, og hvordan vi positivt samarbejder med pædagoger, lærere og fritidsledere om vores adoptivbørns sunde socialisering.

Har du spørgsmål til foredraget, er du velkommen til at kontakte Sanne Pedersen på tlf. 20 47 02 35 eller på mail mai.lan@mail.dk

Prisen for deltagelse inkl. kaffe/te og kage er 125,00 kr. for medlemmer og 150,00 kr. for ikke-medlemmer. Beløbet bedes indbetalt på konto 3600 3600141899 (husk navn i tekstfeltet) efter accept på tilmelding fra Ulla Gehert.

Tilmelding senest søndag den 13. marts 2011 til Ulla Gehert på mail usgehlert@yahoo.dk eller på tlf. 24 46 66 90. Medlemsnummer og lokalafdeling oplyses ved tilmelding.

Temaaften

Betydningen af „En svær start på livet“

Tag dit barns lærer og/eller pædagog med til en temaaften med psykoterapeut og supervisor Michel Gorju
Mandag den 14. marts 2011, kl. 18.30 – 21.30
Næstved Bibliotek, Salen, Kvægtorvet 4-6, Næstved

Arrangementet er gratis, men tilmelding nødvendig på sydsjaelland@adoption.dk med angivelse af navne, antal og telefonnummer senest 7. marts 2011. Der vil være kaffe og brød i pausen.
Yderligere oplysninger: Pia Thomsen: tlf. 31 72 01 02
Læs mere om Michel Gorju på www.michelgorju.dk

Program:

- 18.30 - 18.45 Præsentation
- 18.45 - 19.30 Film fra et børnehjem
- 19.30 - 20.20 Tilknytningsforstyrrelser hos børn. Teoretisk oplæg om den nyere teori og viden om forstyrrelser i den tidlige relationsdannelse hos børn
- 20.20 - 20.30 Pause
- 20.30 - 21.15 Hvilke ting/signaler skal man være opmærksomme på i arbejdet med børn med tilknytningsforstyrrelser
 - Det nødvendige udviklingssyn
 - Konteksten – nogle tendenser i vor tid
 - En bio-psyko-social forståelse
 - Om at se invitationerne i barnets (problem) adfærd
 - Om det fælles (forældre – pædagoger – lærer) ansvar der ligger i at samskabe gode udviklingsbetingelser for barnet
- 21.15 - 21.25 Spørgsmål
- 21.25 - 21.30 Afslutning

Overgange i adoptivbarnets liv

Det er lykkedes os at arrangere en eftermiddag med adoptionseksperter, psykolog Susanne Høeg, der vil fortælle om „overgange i adoptivbarnets liv“
Lørdag den 26. marts, kl. 13.30 – 16.30,
Sunds Sognegård, Nørrealle 45, 7451 Sunds

Tidlig forebyggende indsats i adoptivfamilien. Adoptivforældrene og barnet mødes. Forventningerne er store i hvert fald hos forældrene. Men utryghed og usikkerhed kan der også være for begge parter – ikke mindst fordi forældrene bliver forældre til et barn, som kommer med sin historie. Barnet har allerede haft et liv før adoptionen med svigt, brud, manglende optimal stimulering og traumatiske oplevelser til følge.

Hvorledes sikres adoptivbarnet mulighed for i sin nye familie at udvikle sig optimalt ud fra adoptivbarnets iboende potentialer såvel fysisk, psykisk og socialt med særlig fokus på barnets psykiske udvikling og med særlig opmærksomhed på, hvilken omsorg og kontakt barnet har brug for i naturlige overgange i barnets liv?

Vi byder på kaffe og kage. Pris: 75,- kr. pr. voksen.

Tilmelding til Karina Stampe senest d. 20. marts på tlf./sms 29 38 40 84 eller mail: j.stampe@mail.dk

Susanne Høeg: Privatpraktiserende psykolog, tidligere PAS-rådgiver i Region Nordjylland, specialist og supervisor i klinisk børnepsykologi og psykoterapi. Formand for Nordjysk Adoptionsforum og bestyrelsesmedlem i DanAdopt. Adoptivmor til datter født i Indien. Susanne har igennem mange år givet rådgivning og støtte til adoptivfamilier – unge og voksne, samt holdt mange foredrag og skrevet artikler om adoptivfamiliens særlige vilkår.

Temaaften for bedsteforældre og andre pårørende

Onsdag den 27. april 2011, kl. 19.00 – 22.00
Valby Kulturhus, Valgårdsvej 4-8, 2500 Valby,

Psykolog Marie Olsen-Kludt og bedsteforældrene Birthe og Jens Anker Ring vil med hvert deres udgangspunkt fortælle om det at være „bedster“ eller pårørende til adopterede børn.

Birthe og Jens Anker Ring er bedsteforældre til 2 adopterede børn fra Colombia og Sydafrika. Deres børnebørn var henholdsvis 35 og 7 måneder, da de „fik“ dem, den første for 12 år siden. Siden har det været en kærlig rejse ud i livet til glæde for alle parter. Hør dem fortælle om mødet med børnene, kontakten, de fælles oplevelser, og det at få både børnebørn og en ny del af verden foræret.

Marie Olsen-Kludt skriver:

„At adoptere et barn adskiller sig på væsentlige områder fra det at føde sit barn selv. I særdeleshed i den første tid efter hjemtagelsen, hvor adoptivforældrene skal etablere det følelsesmæssige bånd til deres barn, er mange ting vendt på hovedet i forhold til, hvad man selv kender til fra sin egen opvækst. Psykolog Marie Olsen-Kludt vil på baggrund af sine alsidige erfaringer med rådgivning til adoptivforældre fortælle om den sårbarhed og udsathed, der implicit ligger i at være en nyetableret adoptivfamilie, og om den betydning det får i relation til det at blive bedsteforældre til et adoptivbarn.“

Entré: 50 kr. pr. deltager inkl. kaffe.

Tilmelding: Bindende tilmelding til Janet Majlund på adressen senest fredag den 22. april 2011. Tilmelding kun gyldig ved samtidig indbetaling til foreningens konto: 0400-4010679538.
Husk navn i meddelelsesfeltet, tak.

Arrangement

Temadag om adoption for behandlere om forståelse, rådgivning og behandling af det adopterede barn

Den 15.03.2011, kl. 9.00 - 16.00 (kaffe fra kl. 8.30)

Vandresalen, Århus Universitetshospital

Risskov, Skovagervej 2, 8240 Risskov

Temadag om adoption for behandlere om forståelse, rådgivning og behandling af det adopterede barn. Psykologer og PAS-konsulenter Anne Jensen og Anna Wejdemann, der begge har arbejdet mange år med adoptionsspecifik rådgivning og behandling sætter denne dag fokus på de særlige forhold, der gør sig gældende for adopterede og deres familier, især hvad angår affektregulering, tilknytningsevne og sanseintegration.

Målgruppen er behandlere i psykiatrien, PPR og familieområdet: Læger, psykologer, fysioterapeuter, ergoterapeuter, hørepædagoger, socialrådgivere i familieafdelinger samt andet personale, der arbejder i området og har efteruddannelse i familierapi eller lignende.

Arrangør

Uddannelsesafdelingen, Århus Universitetshospital, Risskov

Kontakt og tilmelding

Ansøgningsfrist 21.02.2011 på www.rm.plan2learn.dk.

Yderligere oplysninger hos kursusansvarlig, uddannelseskonsulent Malene Terp, tlf. 77 89 23 35, malene.terp@ps.rm.dk

MATERIALE FRA FORENINGEN

Adoption & samfund udgiver en række pjecer om adoption og adopterede. For eksempel: Når adoptivbørn skal passes, Adoptivbarn i klassen, Adopteret og voksen og Adoptionsrådgivning – før, under og efter adoptionen.

På www.adoption.dk under „Få råd og hjælp“ kan du se alle udgivelser fra foreningen og finde rådgivning og information om adoption generelt. Her kan du hente pjecerne som pdf, eller du kan bestille dem hos sekretaer@adoption.dk.

På www.adoption.dk kan du også læse foreningens blade, som rummer artikler og temanumre om alt fra hente-rejser og skolestart til sent adopterede børn. På <http://litteratur.adoption.dk> finder du en liste med litteratur om emner med relation til adoption.

ANNONCE

BEDSTEFORÆLDREKURSUS

den 26.3.2011 i Kolding

For bedsteforældre og andre nære relationer.

ADOPTION OG TILKNYTNING – FORDYBELSESKURSUS

27.3.2011 i Kolding

For vordende og nuværende adoptanter.

Se nærmere: www.karenfabricius.dk

Familierapeut Michel Gorju tlf. 30244764.

Psykoterapeut MPF, Karen Fabricius Hansen tlf. 26 28 42 13

ANNONCE

Psykolog Susanne Høeg

Mangeårig erfaring med adoption
Rådgivning og terapi til
adoptivfamilier, unge og voksne
adopterede.

Grønnegade 18, 1107 København K

Tlf. 30 13 36 00

susanne.hoeeg@gmail.com

www.susannehoeeg.dk

ANNONCE

Kulturrejse til Korea

Grupperejse 8. - 22. oktober 2011

Korea Klubben arrangerer som noget nyt
en kulturrejse henvendt til adopterede
og adoptivfamilier.

Korea Klubben tilbyder i samarbejde med
Meari Travel et unikt og familievenligt rejse-
program for en gruppe på 15-20 deltagere med
koreansk guide og dansk rejseleder, egen bus
og kvalitetsindkvartering.

REJSE INFOMØDER

Vi afholder jævnligt infomøder om rejsen.

For yderlige information og tilmelding
kontakt: kulturrejse@koreaklubben.dk

Læs mere på: www.koreaklubben.dk

MEARI TRAVEL
Specialist on Korea Travel

TEMANUMMER OM TEENAGERE

Har du en teenager i huset, eller er du selv teenager og adopteret? Næste nummer af Adoption & Samfund er et temanummer om teenagere. Derfor vil vi meget gerne have historier om og fra teenagere om identitet, hvad betyder en rejse- eller landegruppe for en teenager, hvordan er det at have en teenager i huset, eller hvordan er det at være teenager i huset, glæder og sorger, om at give slip på børnene, når de bliver større, og andre bidrag.

Skriv og send dit bidrag til bladet@adoption.dk senest den 10. marts 2011.

ESSAYKONKURRENCE

Redaktionen har modtaget flere essays til essaykonkurrencen om at være ung og adopteret. Vi takker for alle de gode bidrag. Vinderen af konkurrencen bliver offentliggjort med sit essay i næste nummer af Adoption & Samfund, som udkommer i april 2011.

BILLEDER AF TEENAGERE

Næste nummer af Adoption & Samfund er et temanummer om teenagere. Derfor vil vi meget gerne have billeder af teenagere til at bringe i bladet. Send venligst max. 3 billeder ad gangen.

Husk at oplyse navn, land, alder, adresse og lignende. Billederne skal være i høj opløsning (min. 1 MB).

Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside.

Billederne skal sendes til: bladet@adoption.dk.

Venlig hilsen Redaktionen

TEENAGELIV?
SKRIT I
FRIGØRELSE?
TEENAGELIV?
GLÆDEN OG
SAMVÆRET?
AT
BLIVE
VOKSEN?
KONFLIKTERNE?
Hvem er jeg?

Kristian Javier på 5 år bor i Thy. Han er født i byen Abancay i Peru.

Niklas på 2 år er født i Sydafrika, og Lukas på 3 år er født i Kina. De to drenge går i mødregruppe.

LOKALFORENINGER

Her finder du din lokalforening. Ikke alle har hjemmesider.
Er du i tvivl om dit tilhørsforhold, så se under adresser og links på www.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland

Torben Fristrup, Wilhelm Jensensvej 1, 9500 Hobro
Web: <http://nordjylland.adoption.dk>
Mail: nordjylland@adoption.dk
Tlf.: 98 52 55 42

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen

Mona Østergård, Sanglærkevej 12, Mønsted, 8800 Viborg
Web: <http://gudenaen.adoption.dk>
Mail: gudenaen@adoption.dk
Tlf.: 86 64 61 72

Vestjylland

Charlotte Christensen, Ringkøbingvej 1, 7400 Herning
Web: <http://vestjylland.adoption.dk>
Mail: vestjylland@adoption.dk
Tlf.: 97 21 17 78

Østjylland

Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet
Mail: oestjylland@adoption.dk, tlf.: 86 29 76 63

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland

Jørn K. Pedersen, Prangeager 38, 7120 Vejle Øst
Web: <http://sydvestjylland.adoption.dk>
Mail: sydvestjylland@adoption.dk
Tlf.: 60 82 04 35

Sydstjylland

Ulla Grau, Hydevadvej 28, 6270 Rødekro
Mail: sydoestjylland@adoption.dk
Tlf.: 74 69 38 13

Fyn

Sanne Pedersen, Lundsbjergvej 38, 5863 Ferritslev
Web: <http://fyn.adoption.dk>
Mail: fyn@adoption.dk
Tlf.: 65 97 22 97

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland

Pia Thomsen, Faunedalen 12, 4700 Næstved
Mail: sydsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 31 72 01 02

Midt- og Vestsjælland

Lene Borg, Tveje-Merløse 28, 4300 Holbæk
Web: <http://midtogvestsjaelland.adoption.dk>
Mail: midtogvestsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 59 43 92 01

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby
Web: <http://koebenhavn.adoption.dk>
Mail: koebenhavn@adoption.dk
Tlf.: 36 16 87 25

Københavns Omegn

Elisabeth Rolffes Becker, Trongårdsvej 13A, 2800 Lyngby
Web: <http://koebenhavnsomegn.adoption.dk>
Mail: koebenhavnsomegn@adoption.dk
Tlf.: 45 88 06 01

Nordsjælland

Henrik Lund, Kærvej 12, Blovstrød, 3450 Allerød
Mail: nordsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 48 17 24 03

Bornholm

Hanne Nielsen, Anhøjvej 6, 3700 Rønne
Mail: bornholm@adoption.dk
Tlf.: 56 47 08 12

LANDEGRUPPER

Bolivia

Anette Buch-Illing, buch-illing@privat.dk
Benny Nielsen, egeskillet24@mail.dk
Katinka Hoydal, hoylysdal@mail.dk
www.landegruppe-bolivia.dk

Bulgarien

Bo Persson
fam.persson@gmail.com
<http://bulgarien.adoption.dk>

Burkinagruppen

Benedikte Lohse
Kollundvej 38 Kastrup, tlf. 60 17 13 16
bmlohse@hotmail.com

Colombia

Ann Geertsen
Faksingevej 7, 2700 Brønshøj, tlf. 29 76 71 62
www.hola.dk

Danmark

Lau Rasmussen
tlf. 64 82 55 56 / 29 86 55 56
www.danskadoption.dk

Ecuador

Jens Reiermann
Englystvej 46, 3600 Frederikssund, tlf. 31 64 11 13
jens@reiermann.dk, www.ecuadorklubben.dk

Etiopien

Jens L. Tranholm Damkjær
tlf. 86 29 20 28
jensld@mail.dk, www.etiopien-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen
tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

www.hvideruslandklubben.dk

Indien

Svend Erik Holm
tlf. 64 47 38 35
sve@holm.mail.dk
www.123hjemmeside.dk/indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen
tlf. 97 17 31 01

Kina

Michael Johansen
Tandervej 45, 8320 Mårslet, tlf. 86 78 27 22
kontakt@kinaforeningen.dk, www.kinaforeningen.dk

Koreatrolde (Landegruppe for Sydkorea)

Sisse Jacobsen, Engdraget 25, 3450 Allerød
tlf. 30 23 34 08
koreatrolde@koreatrolde.dk, www.koreatrolde.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor
tlf. 75 65 48 36
hanne.veis@adr.dk

Nigeria

Formand: Maija-Liisa Kylmäluoma Pedersen
Mail: kippis@mail.dk, tlf. 25 18 83 71
Medlemskontakt: Yvonne Hegaard Hansen
Mail: yvonnehegaard@hotmail.com, tlf. 29 64 17 04
nigeriaadoption.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg
Æblehaven 1, 3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95
bgv@pharmexa.com

Rumænien

Lars Birk Sørensen
tlf. 86 41 51 13
larsbirk@skylinemail.dk, www.rumania.adoption.dk

Sri Lanka (Dansk Sri Lanka Forening)

Flemming Bratved
Gårdager 10, 2640 Hedehusene, tlf. 46 56 30 18
flemming@bratved.dk, sri-lanka.adoption.dk

Sydafrika

Hanne Forsbæk Mortensen
Kjærsvej 6, 4220 Korsør, tlf. 58 35 00 54
landegrupesydafrika@gmail.com
www.landegrupesydafrika.dk

Thailand

Ebbe Møller
tlf. 45 79 24 46 / 40 64 55 84
ebbemoeller@yahoo.dk

Tjekkiet

Anne-Lise Balle
tlf. 66 14 31 95
www.tjekkiet@adoption.dk

Vietnam

Peter Skjøt
Vigerslevstræde 12, 2500 Valby, tlf. 36 30 05 28
formand@vietnamadoption.dk
www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien

Annette Havemann Linnet, tlf. 49 19 09 13
Hanne Juhl Holm, tlf. 26 36 27 23
www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia – Fanas venner

Ulla Gehlert, Julagervænget 22, 5260 Odense S, tlf. 66 15 10 98, sugehlert@yahoo.dk

Eneadoptanter (GEA)

Gitte Wörtwein, tlf. 35 38 32 66
gwortwein@gmail.com

Børnehjemmet Palna, Indien

MetteThomsen, tlf. 38 28 50 25

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som gerne lægger øre til din historie og kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden i øvrigt.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem.

Bemærk faglige- og særlige rådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Generelt vil det være mest belejligt, hvis I ringer efter kl. 20.

SAGSRÅDGIVERE

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk.

For egentlig rådgivning i adoptionsager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne fornemmer risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

<i>Annikе Kjør Hansen</i>	23 82 35 43
<i>Claus Stenmose</i>	59 44 14 32
<i>Josie Køhlert</i>	43 64 70 10
<i>Mie Olesen</i>	36 45 02 08
<i>Janet Majlund</i>	40 58 66 66
<i>Bente Romanoff</i>	33 22 88 68

FAGLIGE RÅDGIVERE

Rådgiverne er fagfolk, der frivilligt rådgiver inden for deres professionelle fagområde.

Læge

Besvarer spørgsmål, der vedrører helbreds- og handicapforhold hos såvel adoptionsansøgere som barn i forslag og adopterede.

<i>Jens Bertelsen,</i>	23 45 49 97
<i>E-mail: musaeus@dadlnet.dk</i>	
<i>Ida Bjerrum Bach</i>	25 78 41 24
<i>E-mail: ibb@dadlnet.dk</i>	

Sundhedsplejerske

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces mellem barn og forældre, almindelige reaktionsmønstre hos barnet f.eks. i forbindelse med søvn, måltider og andre dagligdags ting som pusling og bad. Hvordan kan man som forældre hjælpe sit barn gennem skiftet fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.

<i>Gitte Korsholm Jørgensen</i>	74 83 22 57
---------------------------------	-------------

Pædagog

Rådgivning i forbindelse med barnets/børnernes start i institution og dagpleje samt eventuelle vanskeligheder i institutionen/dagplejen.

<i>Rie Østergaard</i>	97 22 12 87 / 22 43 91 52
<i>Charlotte Christensen</i>	91 21 18 78
<i>E-mail: charlotte@sircus.dk</i>	
<i>Telefontid</i>	kl. 20.00 - 21.00

Pædagogisk konsulent

Rådgivning i forbindelse med institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

<i>Gitte Stæhr Larsen</i>	48 24 51 55 / 31 16 69 51
---------------------------	---------------------------

Speciallærer

Rådgiver hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgssvigtede børn.

<i>Pia Robinson</i>	21 66 76 18
<i>E-mail: pia-robinson@hotmail.com</i>	

Talepædagog og speciallærer

Rådgiver om tale- og sprogvanskeligheder før eller efter barnets ankomst. Sparrer evt. med den lokale talepædagog.

<i>Irene Bjerregaard</i>	27 12 93 07
<i>Lise Jensen</i>	20 96 39 00
<i>E-mail: stinne_odder@hotmail.com</i>	

Psykolog

Rådgiver unge og voksne adopterede og adoptivfamilier. Herudover kan psykologen medvirke til at viderefremme eventuelle behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

<i>Birgit Cederholm</i>	44 44 33 82
-------------------------	-------------

Socialrådgiver

Tilbyder råd og vejledning om det at samarbejde med sociale myndigheder, dvs. at finde vej i systemerne, rådgivning om lov og ret, herunder at forstå bevillinger og afslag. Rådgiveren kan ikke afgøre eller omstøde kommunens afgørelse, men bistå med vejledning om muligheder for at anke en afgørelse.

<i>Lise Rytter Krogh</i>	51 22 07 68
--------------------------	-------------

FORÆLDRE RÅDGIVERE

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Ventelistefrustrationer

Rådgivning, når man er i adoptionsforløbet og oplever frustrationer, fordi forløbet ikke går som forventet, eller når det er vanskeligt at klare ventetiden.

<i>Jan og Anette Mark</i>	98 43 19 23
<i>E-mail: anettemark@webspeed.dk</i>	

Tab af barn i forslag

Rådgivning som hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

<i>Janne Skov</i>	66 13 63 02
-------------------	-------------

Adoption af danske børn

Rådgivning om anonym adoption af danske børn. Rådgivningen vejleder ikke i forbindelse med familie- eller stedbarns adoption.

<i>Fam. Behmer</i>	64 82 62 20
--------------------	-------------

Adoption af danske børn uden samtykke, åbne eller lukkede adoptioner

Rådgivningen er baseret på erfaringer med adoption af danske børn uden samtykke, hvad end det drejer sig om åben eller lukket adoption ud fra den danske lovgivning fra 2009 om tvangsbortadoption. Rådgivningen omhandler også erfaringer om plejeanbringelse med henblik på senere adoption.

Henvendelse sker via psykologrådgiveren eller rådgivningskoordinatorerne (se andetsteds).

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturnt barn i forslag eller at have et præmaturnt barn.

<i>Trine Boardman</i>	46 37 07 08
-----------------------	-------------

Adoption af større børn

Rådgivningssamtaler samt mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp omkring de problemer, der kan være forbundet hermed.

<i>Anne Marie Poulsen</i>	28 29 26 18
<i>E-mail: amfp@pbhome.dk</i>	

Skoleproblemer

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

<i>Bente Pedersen</i>	62 62 20 51
-----------------------	-------------

Netværk for „fravalgte“ adoptivforældre

Forældre, som ikke længere kan få kontakt med deres børn eller kun har en meget anstrengt kontakt.

<i>Kirsten og Flemming Andersen</i>	86 28 16 07
-------------------------------------	-------------

Eneadoptanter/GEA

Gruppen af Eneadoptanter, GEA, tilbyder enean-søgere rådgivning før, under og efter godkendelse samt efter hjemtagelse af barn. Endvidere har GEA faglige rådgivere, hvis udgangspunkt er eneadoption. GEA tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper på et hvilket som helst tidspunkt i adoptionsprocessen.

<i>Marianne Bonne</i>	23 60 34 82
<i>E-mail: mariannebonne@webspeed.dk</i>	
<i>Signe Hindsberger</i>	23 31 01 54
<i>E-mail: signhind@post7.tele.dk</i>	

Adoptionslinjen

Voksne adopterede tilbyder rådgivning omkring det at være adopteret.

Adoptionslinjen er p.t. under omstrukturering og er derfor ikke tilgængelig indtil videre.

ADOPTIONSKALENDER

Husk, du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør og tilmelding
24.02.2011	Kl. 18.30 - 22.00 Café Savillas, Drivvejen 16, Lundø, 7840 Højslev v. Skive	Kender du til „ventekuller“? Psykolog og kursusleder på de adoptionsforberedende kurser, Rasmus Hechmann Hansen, taler om den frustration og bekymring, der omgiver de stigende ventetider.	LF Gudenåen Hanne Pedersen, gudenaen@adoption.dk, tlf. 97 54 19 98 Tilmelding senest 08.02.11 Pris: 225 kr. (300 kr. ikke-medlem), konto 7831-1761841
26.02.2011	Kl. 18.00 - 22.00 Holstebro Friskole, Lægårdsvej 102, Holstebro	Diskofest Sodavandsdiskotek for adopterede drenge og piger mellem 10 - 15 år.	LF Vestjylland lisbet.mogensen@adoption.dk, tlf. 97 48 19 29 Tilmelding senest 21.02.11
14.03.2011	Kl. 18.30 - 21.30 Næstved Bibliotek, Salen, Kvægtorvet 4-6, Næstved	Tag dit barns lærer/pædagog med til temaaften om betydningen af „En svær start på livet“ v/ psykoterapeut og supervisor Michel Gorju. Om tilknytningsforstyrrelser hos børn, teori og viden om forstyrrelser i den tidlige relationsdannelse hos børn.	LF Sydsjælland Pia Thomsen, tlf. 31 72 01 02 Tilmelding senest 07.03.11 på sydsjaelland@adoption.dk
15.03.2011	Kl. 18.00 - 22.00 Valby Kulturhus, Valgårdsvej 4-8, 2500 Valby	Adoptivbarnet og skolen v/ psykolog Susanne Høeg Hvordan støtter vi vores børn bedst muligt i mødet med skolen? Om den faglige og sociale indlæring, der foregår her, og som kræver særlig opmærksomhed, viden og erfaring.	LF København Anne Dorte Staggemeier, ads@flos.dk Tilmelding senest 10.3.11 Pris 100 kr., konto 0400-4010679538
15.03.2011	Kl. 9.00 - 16.00 Vandresalen, Århus Universitetshospital, Risskov, Skovagervej 2, 8240 Risskov	Kursus for behandlere Adoption – forståelse, rådgivning og behandling af det adopterede barn. Se mere på www.rm.plan2learn.dk .	Århus Universitetshospital, Risskov, Uddannelsesafdelingen Malene Terp, malene.terp@ps.rm.dk, tlf. 77 89 23 35
19.03.2011	Kl. 13.00 - 17.00 TietgenSkolen, Nørrehus, Eilskovgade 3, Indgang D, 5000 Odense C	Hvordan støtter jeg mit barn i at få gode venner? Psykolog og adoptivfar Jens Damkjær fortæller gennem foredrag, workshop og dialog om adoption, identitet og socialisering.	LF Fyn og Sydvestjylland Ulla Gehlert, usgehlert@yahoo.dk, tlf. 24 46 66 90 Tilmelding senest 14.03.11 Pris 125 kr., konto 3600-3600141899
26.03.2011	Kl. 13.30 - 16.30 Sunds Sognegård, Nørrealle 45, 7451 Sunds	Overgange i adoptivbarnets liv	LF Vestjylland Karina Stampe, j.stampe@mail.dk, tlf. 29 38 40 84 Tilmelding senest 20.03.11
26.03.2011	Kl. 10.00 - 18.00 Kolding Vandrerhjem, Ørnsborgvej 10, 6000 Kolding	Kursus for bedsteforældre og andre nære relationer til adopterede og deres familier v/ familierapeut Michael Gorju og psykoterapeut MPF Karen Fabricius Hansen.	Se mere på www.karenfabricius.dk
27.03.2011	Kl. 10.00 - 18.00 Kolding Vandrerhjem, Ørnsborgvej 10, 6000 Kolding	Adoption og tilknytning – 1 dags fordybelseskursus For vordende og nuværende adoptanter. v/ familierapeut Michael Gorju og psykoterapeut MPF Karen Fabricius Hansen.	Se mere på www.karenfabricius.dk
02.04.2011 03.04.2011	Dalum Landbrugsskole, Landbrugsvej 65, 5260 Odense S	Landsmøde 2011 Se annoncen inde i bladet.	Lene.Borg@adoption.dk Tilmelding senest 28.02.11
27.04.2011	Kl. 19.00 Valby Kulturhus, 2500 Valby	En aften for bedsteforældre og andre pårørende Kom og hør bl.a. PAS-psykolog Marie Olsen-Kludt og nogle bedsteforældre fortælle om deres erfaringer.	LF København Janet Majlund Tilmelding senest 20.04.11

Se flere detaljer om arrangementerne på <http://kal.adoption.dk>
Optagelse til kalenderen: kalender@adoption.dk

Forkortelser: HB = Hovedbestyrelsen, LF = Lokalforening

„Mon man kan spise
snemandens næse?“
Karoline på 3 år er
født i Peru.